

Museus, patrimoni i accessibilitat. L'única història d'amor que mai hauria d'acabar

Published by [Interacció](#) [1] on 18/01/2022 - 15:30

Fa un parell de dies que l'àvia ha hagut de començar a sortir al carrer en cadira de rodes. Quan l'acompanyes per primera vegada, te'n fas creus dels obstacles que sempre hi ha hagut al carrer i que fins ara mai havien suposat un problema per a tu. Per arribar a la plaça heu hagut de fer un camí alternatiu, evitant els pendents pronunciats i buscant les calçades amb rampa. En comptes de trigar els 5 minuts de sempre, n'heu necessitat més de 10. L'àvia, però, està tranquil·la, perquè sap que podrà continuar assistint al club de lectura de la biblioteca i a les visites mensuals que el museu del poble organitza per la gent gran. Certament, **a casa nostra s'ha avançat molt en la millora de l'accessibilitat** – sobretot pel que fa a garantir l'accés de les persones amb mobilitat reduïda als edificis públics – **i el cas dels equipaments culturals, museístics i patrimonials no és una excepció.**

Això no obstant, és ben sabut que l'accessibilitat engloba molts altres aspectes i, en menor o major mesura, **fa temps que els museus i espais patrimonials han obert el meló de l'accessibilitat visual, auditiva, cognitiva, psíquica i intel·lectual.** I això tampoc és tot. **Factors com el preu de les entrades i la mala comunicació en transport públic també constitueixen grans obstacles dels quals encara es parla massa poc.** Aquest article constitueix un estat de la qüestió de la feina feta a casa nostra en matèria d'accessibilitat i reflexiona al voltant d'altres barreres d'accés tingudes poc en compte ara com ara.

©Anna Fàbrega | 2019 MACBA

L'accessibilitat física: inexcusable en ple segle XXI

"Son muchos los espacios que por antigüedad no han sido creados desde la visión de la cultura inclusiva y han adoptado posteriormente mejoras centradas sobre todo en la accesibilidad física (Font i Andrade, 2020, p. 47).

Les normatives de referència en el cas de l'accessibilitat física als equipaments públics són el [Codi Tècnic de l'Edificació](#) [2] i la [Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat](#) [3] (sobre la qual està previst que es publiqui un decret al llarg del 2022). La llei dedica el segon capítol a l'accessibilitat en l'edificació, i l'article 16 estableix que els edificis amb valor historicoartístic "poden adoptar les **solucions alternatives que permetin d'assolir les millors condicions d'accessibilitat possibles sense incomplir la normativa específica reguladora d'aquests béns**" (Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat, 2014, p. 12).

Resulta evident que l'adaptació d'aquest tipus d'edificis sigui més complexa que la dels que no estan subjectes a cap grau de protecció o la dels que són de nova construcció, en els quals es pot contemplar la inclusió de totes les persones des del principi. Moltes vegades tan sols s'aconsegueix una accessibilitat parcial dels monuments, jaciments o edificis històrics i artístics; si bé en l'era digital que estem vivint el ventall d'alternatives per substituir o complementar la visita física cada vegada és més ampli (vegeu aquest article d'[Interacció](#) [4] sobre el programa cultural 'CTRL').

Lamentablement, **també existeixen casos no resolts, essent el tancament de la Casa Lleó i Morera** [5] un dels més paradigmàtics en la nostra història recent. Aquest edifici modernista, de titularitat privada i declarat Bé Cultural d'Interès Local, va obrir les portes al públic l'any 2014. Tot just al cap de dos anys va haver de tancar-les de nou, després que l'empresa propietària i l'Ajuntament de Barcelona no arribessin a un acord a l'hora de

trobar una entrada alternativa a la porta principal, impracticable per a persones amb problemes de mobilitat a causa de vuit esglaons decorats amb mosaic i protegits pel seu valor artístic. Malgrat que es van posar diverses opcions sobre la taula, tant per part dels propietaris com dels responsables tècnics, no es va arribar mai a una entesa i l'única manera de conèixer l'espai va passar a ser [aquesta pàgina web](#) [6], que inclou una visita virtual. Un cop publicada la notícia la polèmica no va trigar a arribar, i bona part de la ciutadania barcelonina es va posicionar en contra del tancament. A causa de la impossibilitat d'accedir a l'edifici per part d'un grup minoritari de persones, argumentaven, tota la resta perdia l'oportunitat de visitar la joia arquitectònica de Domènech i Montaner. Així doncs, i malgrat dur-se a terme des del punt de vista de l'accessibilitat, **la resolució de tancar les portes va contribuir a la segregació entre els damnificats; i el que és pitjor, a la discriminació de les persones amb problemes de mobilitat.**

Cada situació és única i les comparacions són odioses, que diuen, però el que no es pot negar és que **els avenços produïts en l'àmbit de la tecnologia fan cada cop més difícil justificar el tancament d'edificis patrimonials per motius d'accessibilitat.** Cada vegada existeixen més opcions (des de les més costoses a les més econòmiques i imaginatives) que permeten garantir l'accés de totes les persones als espais culturals, museístics i patrimonials. Prova d'això és el projecte de la consultoria AccesLab per fer més accessible el **Cau Ferrat de Sitges**, de titularitat pública i declarat Bé Cultural d'Interès Nacional. Malgrat complir amb els requisits mínims establerts per la llei gràcies a un període d'obres d'adequació que va finalitzar el 2014, **la direcció del museu ha volgut anar més enllà i [treballar l'accessibilitat visual i auditiva](#)** [7].

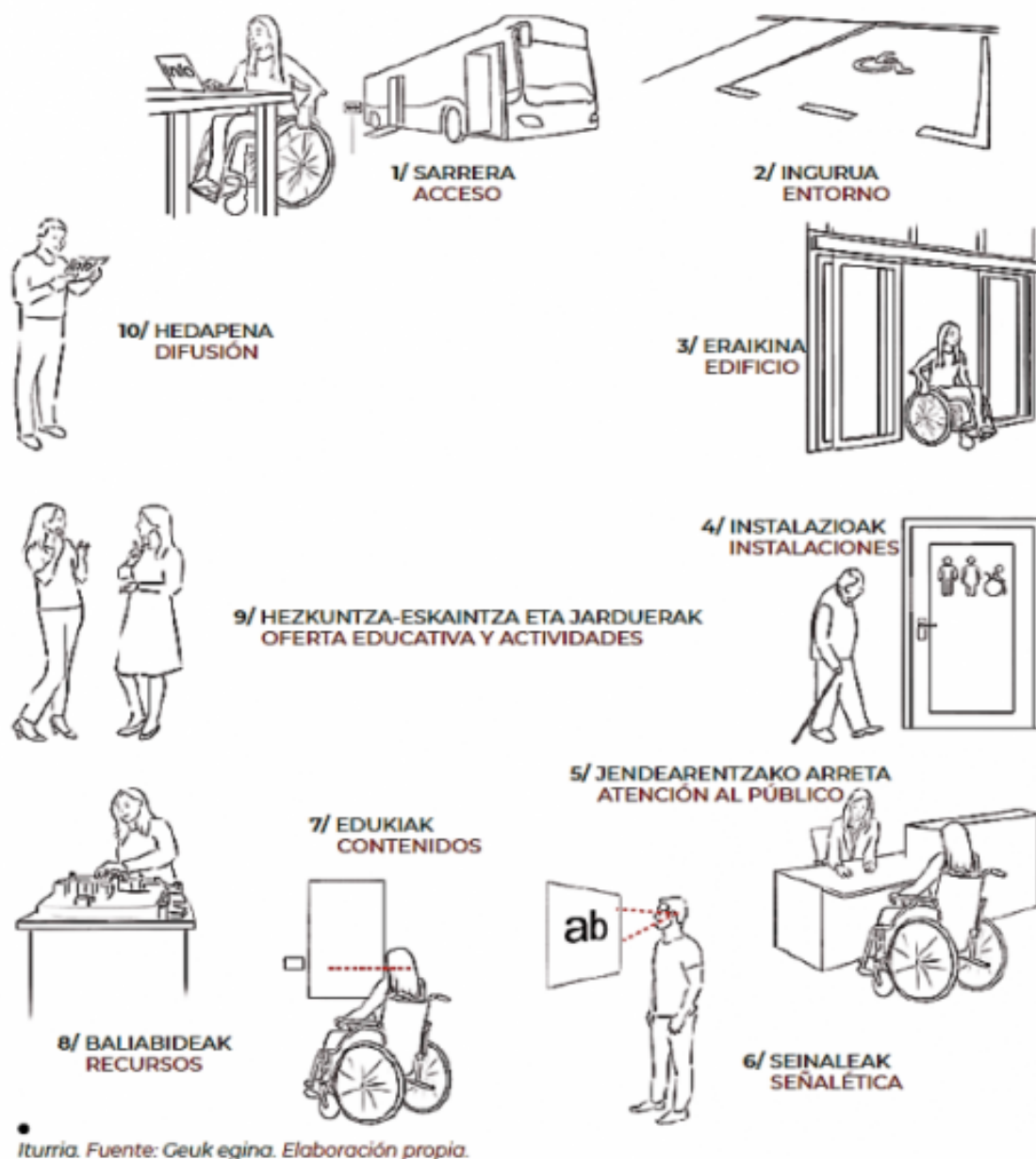
AccesLab al Museu del Cau Ferrat de Sitges

Accessibilitat física, sensorial, intel·lectual i mental: un estat de la qüestió

Ara bé, ja s'ha esmentat que la llei d'accessibilitat no es centra únicament en la discapacitat física, sinó també en la sensorial, intel·lectual i mental. De la mateixa manera, **són molts els plans i manuals que han proliferat per tal de guiar als professionals del sector a l'hora de millorar l'accessibilitat dels equipaments i exposicions en tots aquests àmbits.**

A escala nacional, cal destacar el **'Manual de accesibilidad e inclusión en museos y lugares del patrimonio cultural y natural'** (Espinosa i Bonmatí, 2013). Malgrat que la seva lectura s'ha de fer amb perspectiva – després de vuit anys molts dels continguts han quedat desactualitzats –, aquest manual recull els principis bàsics de l'accessibilitat als entorns museístics i patrimonials. A més, dedica un capítol al [Vila museu](#) [8] (a Villajoyosa, País Valencià) que, com es veurà més endavant, actualment segueix sent un exemple d'accessibilitat i inclusió integral.

Força més actuals són les publicacions **'Manual de accesibilidad para museos'** (Zúñiga, 2019), i **'Hacia una cultura inclusiva. Museos para todas y todos'** (Font i Andrade, 2020). En un context geogràfic més proper, convé destacar la guia **'Exposicions accessibles. Criteris per eliminar les barreres de la comunicació i facilitar l'accés als continguts'** (Ania, 2016), editada per l'Ajuntament de Barcelona, que recull tot allò que cal tenir en compte a l'hora de dissenyar exposicions accessibles en format de decàleg. Els aspectes que més es repeteixen en aquests documents tenen a veure amb la **importància de la formació de tot l'equip del museu**, i de la direcció i del personal d'atenció al públic més especialment; amb **la inclusió de tot tipus de públics per sobre de la seva diferenciació**; amb el **disseny per a tots o [disseny universal](#)** [9]; i amb la **cadena d'accessibilitat.**

La cadena d'accessibilitat: "Al hablar de cadena de accesibilidad nos referimos al conjunto de procesos y elementos (todos) que intervienen en la visita al museo, y que pueden llegar a ser decisivos para que ésta sea satisfactoria." (Font i Andrade, 2020, p. 36-37)

Per ser el més recent i tenir com a base d'estudi el territori català, el **'Pla d'accessibilitat de museus i centres i espais d'arts visuals de Catalunya 2020-2024'** (Blasco, Martínez i Morlius, 2020) mereix una menció especial. El pla té la **finalitat d'aconseguir l'accessibilitat universal a mig termini**. A banda de proposar diverses línies d'actuació per assolir els seus objectius, repassa el marc conceptual i legal en matèria d'accessibilitat, a més de fer una diagnosi de les persones amb discapacitats i dels equipaments museístics i d'arts visuals del país (per a més informació, vegeu aquest article d'[Interacció](#) [10]).

D'acord amb l'apartat dedicat a la diagnosi, **un 9% de la població té algun tipus de discapacitat, per bé que l'accessibilitat dels entorns patrimonials i museístics és beneficiosa per a tota la societat**. Tal com es fa constar en la majoria dels documents referenciats anteriorment, l'accessibilitat és "fonamental per al 10% de la població", "necessària per al 40% de la població" i "confortable per al 100% de la població" (Zúñiga, 2019, p.10). És més:

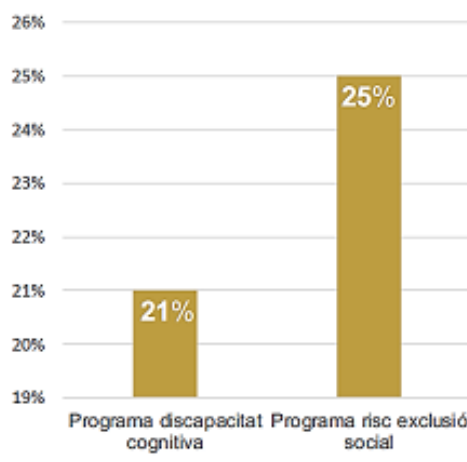
“El creixent envelliment de la població comportarà un augment significatiu de les discapacitats, de manera que tots els ciutadans i les ciutadanes podem esdevenir, a la llarga, beneficiaris de les mesures d'accessibilitat. (Blasco, Martínez i Morlius, 2020, p. 11)

A la demarcació de Barcelona, un 85% dels equipaments museístics analitzats són accessibles per a persones amb mobilitat reduïda. Quant als equipaments que ofereixen programes per a persones amb discapacitat cognitiva, les dades parlen d'un 21%, essent una mica més alt el percentatge de programes adreçats a les persones en risc d'exclusió social (d'un 25%). Respecte a l'adaptació a les capacitats sensorials, els percentatges són els següents:

Adaptació a les capacitats sensorials		
Tipus	Recurs	Demarcació de Barcelona
Visual	Braille	38%
	Macrocaràcters	15%
	Elements tàctils	42%
	Contrast cromàtic	17%
	Audioguies amb descripció	19%
Auditives	Videoguies en llengua de signes	13%
	Audiovisual en llengua de signes	23%
	Bucle magnètic	4%

Font: Anàlisi de l'estat de l'exposició permanent dels museus de la demarcació de Barcelona, 2018.

Adaptació a altres col·lectius

Font: Anàlisi de l'estat de l'exposició permanent dels museus de la demarcació de Barcelona, 2018.

Estat actual de l'accessibilitat en els museus de la de la demarcació de Barcelona (Blasco, Martínez i Morlius, 2020, p. 34)

Sense cap mena de dubte, [La Mirada Tàctil](#) [11] té molt a veure amb aquestes dades. Aquest programa, impulsat per l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona des del 2007, ha instal·lat espais d'interpretació tàctil a 25 museus i ha adaptat l'exposició permanent de 23 museus i equipaments amb una gran diversitat de recursos, com ara els vídeos amb intèrpret en llenguatge de signes LSC, el guions amb macrocaràcters i l'escriptura en Braille, entre molts d'altres.?

Aquestes bones xifres ens han d'esperonar a continuar treballant en aquesta direcció, i és que el camí de l'accessibilitat se sap quan comença, però no quan acaba; per això sempre és un bon moment per obrir nous fronts, com ara:

- Les estratègies a adoptar a l'hora de comunicar les mesures accessibles dels equipaments.
- L'accessibilitat pel que fa al cost de les visites als museus i al patrimoni.

- L'accessibilitat pel que fa a la mobilitat en transport públic.
- La meta final de l'accessibilitat.

Comunicar l'accessibilitat

Quantes vegades hem sentit companyes del sector lamentant que, després d'haver invertit en millores d'accessibilitat als equipaments on treballen, els col·lectius als quals s'adrecen segueixen sense venir? **És evident que existeix un clar problema de comunicació, i si les millores i recursos accessibles no es fan arribar als públics objectius seran del tot malagunyades.** De què serveixen aquestes millores si els possibles benefactors no en tenen constància? Així doncs, és imprescindible conèixer i establir contacte amb les entitats locals de persones amb discapacitats i, si es vol anar més enllà (o es té capacitat per fer-ho), d'àmbit nacional. Precisament, en el marc del Pla d'Accessibilitat ja esmentat, el Departament de Cultura té previst publicar un directori d'entitats i associacions per tal d'estalviar la recerca als equipaments, de manera que aquests puguin trucar a la seva porta i presentar-los els seus recursos o programes accessibles.

En aquesta mateixa línia, els manuals i documents esmentats recomanen quelcom força senzill de fer, si bé avui dia no són gaires els museus i espais patrimonials que ho duen a la pràctica: **tenir un apartat sobre accessibilitat a la pàgina web.** El raonament és ben lògic; i és que, de la mateixa manera que ens pot interessar conèixer els horaris del museu, també podem voler saber si disposa d'ascensor, de materials tàctils o de cadires de rodes en préstec. Alguns equipaments inclouen aquesta informació a l'apartat de serveis o informació general, però sens **dubte el millor seria disposar d'un apartat dedicat únicament a la qüestió de l'accessibilitat que fos fàcil de trobar.** L'[apartat d'accessibilitat del Vila Museu](#) [12] i del [Museu Episcopal de Vic](#) [13] són dos casos de bones pràctiques i, malgrat no trobar-se en un apartat específic, el [Museu del Ferrocarril de Catalunya](#) [14] també presenta els seus recursos accessibles de forma força entenedora a la seva web.

Encara sobre l'esfera virtual dels museus i el patrimoni cultural, **és important que contemplin l'accessibilitat de les seves pròpies pàgines web, seguint els estàndards WCAG** [15] (Web Content Accessibility Guidelines), com és el cas del [Centre d'Art La Panera](#) [16] de Lleida. Segons dades del Pla d'Accessibilitat, un 73% dels museus ubicats a les demarcacions de Girona, Lleida i Tarragona disposa de webs accessibles, i un 44% inclou informació sobre les condicions bàsiques d'accessibilitat als seus espais.

Accessibilitat econòmica

De la conveniència o no conveniència d'oferir entrada gratuïta als centres culturals, museístics i patrimonials se n'ha debatut abastament a escala local, nacional i internacional. Sense anar més lluny, **fa poc més de dos anys l'Observatori dels Públics del Patrimoni Cultural de Catalunya (OPPCC)** [17] **dedicava una jornada a "L'impacte de la gratuïtat en la freqüentació dels museus"**, on els diversos ponents convidats reflexionaven sobre els avantatges i inconvenients de l'opció de pagament i de la de gratuïtat, contemplant també el gran aliat que suposen els descomptes (podeu accedir a la crònica de la jornada [aquí](#) [18]).

En funció de les ordenances municipals i de les polítiques internes de cada equipament, la gamma de descomptes i gratuïtats especials serà més àmplia o reduïda. De fet, d'acord amb la cartografia de preus elaborada per l'Observatori, **al voltant d'un 48% dels visitants paga entrada, un 21% es beneficia d'algun descompte i un 33% gaudeix d'accés gratuït.**

Aquest debat no és l'objecte d'aquest article, però el que està clar és **que l'accés a la cultura, als museus i al patrimoni és un dret que cal garantir; tant és així, que ningú hauria de deixar de visitar els museus i espais**

patrimonials per raons econòmiques. A més, cal no oblidar que el preu de l'entrada gairebé sempre va acompanyat del preu del mitjà de transport emprat per desplaçar-se (ja sigui transport públic o vehicle propi), quelcom que també pot suposar un impediment per a les persones amb problemes econòmics.

©Emiliana Design Studio | Associació Down Lleida i Centre d'art la Panera

Accessibilitat pel que fa a la mobilitat en transport públic

Una altra barrera de la qual encara es parla massa poc a l'hora de visitar els museus i el patrimoni del nostre país és la **ubicació de bona part d'aquests equipaments, on moltes vegades només s'hi pot arribar en vehicle propi.** És cert que, des de Barcelona, existeixen opcions (algunes més còmodes i directes que d'altres) per desplaçar-se fins a un nombre considerable de municipis catalans. Ara bé, **si a la ciutat comtal el sistema de transport públic no està exempt de deficiències, la situació a la resta de pobles i ciutats és força pitjor.** Sovint, l'oferta d'horaris és insuficient i el cost per viatge considerablement elevat. En el pitjor dels casos, per anar d'una comarca a una altra en tren o autobús cal passar primer per Barcelona, independentment de la distància a què es trobi el punt de sortida i el de destí.

La vocació dels museus és cada vegada més social i de proximitat, però no tots els municipis catalans disposen d'un museu o equipament patrimonial. **Com s'ho poden fer les persones que no disposen de vehicle propi per visitar els espais museístics i patrimonials del nostre país?** En l'àmbit de la cultura, un exemple a seguir és el de les **biblioteques**, atès que la llei estableix que els municipis de 5.000 habitants o més han de comptar amb una biblioteca, mentre que en els casos de municipis més petits s'ha trobat l'alternativa del bibliobús. Tanmateix, replicar aquest sistema seria una solució a mitges, atès que segons quins tipus de patrimoni (com ara l'immoble i l'intangible) i moltes de les col·leccions que alberguen els museus (principalment per raons de

conservació) no es poden desplaçar.

Una altra font d'inspiració la trobem, de fet, dins del mateix sector museístic amb el **programa [Argonautes](#)** [19] (impulsat per l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya), que destina ajuts al cost del transport de les sortides culturals dels centres educatius de màxima complexitat. Es considera un **programa pioner en l'àmbit de la inclusió social, al qual es podria treure molt més profit si s'amplia a altres col·lectius**, com ara la gent gran (a través dels casals de gent gran, residències o centres de dia) i a les persones migrades (a través de les entitats o associacions de referència), entre d'altres.

Meta final de l'accessibilitat

Com se sol dir, sempre que sigui possible és preferible disposar d'una única entrada accessible en comptes de tenir una entrada principal i una altra d'alternativa reservada per a les persones amb diversitat funcional. De la mateixa manera, tothom hauria de poder utilitzar els mateixos plànols i fulls de sala que, per tant, haurien de ser en Braille i tenir relleu respectivament. **Aquest és l'ABC de qualsevol equipament sensibilitzat amb l'accessibilitat que, per sobre de tot, ha de contribuir a la inclusió de totes les persones, i no a la seva segregació o diferenciació.** Així doncs, la meta final de l'accessibilitat no ha de ser la d'aconseguir que totes les persones amb diversitat funcional puguin accedir de forma autònoma als espais museístics i patrimonials, o que puguin participar en programes dissenyats especialment per a les seves característiques. **Malgrat que aquesta discriminació positiva pugui ser necessària a curt i mig termini, a llarg termini totes i tots ens hauríem de poder barrejar independentment de les nostres característiques.** De fet, els entorns museístics i patrimonials i la cultura en general poden anar molt més enllà; i és que tenen el potencial de construir una nova mirada envers la diversitat. Ho fan palès projectes com [La pell de l'altr@](#) [20], impulsat pels museus de Sant Cugat, en què els infants creen escultures amb els ulls tapats per tal de posar-se en la pell de les persones que no hi veuen.

Actualment ja existeixen algunes iniciatives que, més enllà de les mesures d'accessibilitat, pretenen aconseguir la inclusió de totes les persones. A escala internacional cal destacar el **programa Curating for Change**, a Anglaterra, que es proposa integrar les persones sordes, amb discapacitat i neurodivergents als equips dels museus. Segons el document 'Curating for Change. Disabled People Leading in Museums', **la falta de flexibilitat quant a les funcions a desenvolupar i l'obligatorietat de complir amb requisits innecessaris fan que les persones amb diversitat funcional tinguin més dificultats per superar els processos de selecció** (Fox, Sparkers, 2021, p. 5). D'altra banda, el programa també pretén augmentar la representació d'objectes i col·leccions relacionades amb la història de les discapacitats.

[Empower Parents](#) [21] és un programa referent d'àmbit estatal. Es dirigeix a famílies amb fills i filles amb TEA i en formen part el [Museo ICO](#) [22], el [Museo Nacional de Ciencias Naturales](#) [23], i la [Fundación Telefónica](#) [24]. **En el marc del programa, es reflexiona i s'investiga sobre pràctiques no excloents a les institucions culturals i s'estableixen diàlegs i formes de comunicació amb altres públics.**

Molt més a prop, els [Museus de Sant Cugat](#) [25] – en col·laboració amb l'Ajuntament del municipi i la [Fundació Friends](#) [26] –, lluiten contra l'estigma que existeix entorn a la Síndrome d'Asperger amb un **programa d'inserció laboral que forma a joves amb aquest trastorn perquè siguin guies d'institucions culturals.** En el mateix ordre de coses, però en aquest cas pel col·lectiu de persones sordes, el Museu Episcopal de Vic ha dissenyat l'activitat [Parlar amb les mans. El llenguatge de l'art Medieval](#) [27] a càrrec de Martu Pericas, una guia i historiadora de l'art sorda. D'acord amb Carme Comas, responsable de comunicació, públics i acció comunitària del museu, **comptar amb persones qualificades del mateix col·lectiu a l'hora de tirar endavant aquest tipus de propostes suposa un gran salt qualitatiu** (Torn de tarda, 2021). És més; d'aquesta manera es contribueix a apropar el museu a la comunitat i, per tant, s'aconsegueix una de les millors formes de divulgació.

Parlar amb les mans. El llenguatge de l'art medieval

En definitiva, si una cosa queda clara és que l'accessibilitat suposa molt més del que pot semblar a primera vista, i no és fàcil tenir-ho tot en compte. Ara bé, també és cert que **els equipaments culturals de Catalunya i Espanya estan més avançats que els d'altres països en matèria d'accessibilitat, i això ha de ser motiu de celebració, a la vegada que ens ha d'encoratjar a continuar treballant.** De fet, l'interès per la temàtica entre els professionals del sector no es pot negar, i agrupacions com la [Taula de Treball Museus i Accessibilitat](#) [28], que actualment compta amb més de 20 institucions implicades, ho posen de manifest. **Si ve ja té prop de 10 anys de trajectòria, aquest grup de treball segueix creixent**, i enguany ha estrenat les seves xarxes socials amb la voluntat de donar a conèixer la feina que fan les institucions membres en matèria d'accessibilitat.

Els museus i el patrimoni, així com la cultura en el seu conjunt, ens connecten amb el nostre entorn, estimulen el nostre cervell i ens provoquen benestar; per això han d'estar a l'abast de tothom. **Si la cultura ja és forta per si sola, unida a la paraula accessibilitat esdevé poderosa.** Un dia pot fer que un grup d'alumnes comencin a veure amb uns altres ulls a la seva companya amb síndrome d'Asperger, o al company que té problemes de salut mental. Un altre dia pot proporcionar recursos a l'equip de guies d'un museu per tal que puguin dur a terme visites accessibles per a tots els públics. I un altre dia pot aconseguir que una senyora gran que ja no pot caminar continuï tenint ganes de sortir de casa i vegi la cadira de rodes l'aliada que li permet seguir assistint al club de lectura i a les visites del museu del seu poble.

Referències bibliogràfiques

AccessLab al Museu del Cau Ferrat de Sitges. (2021). [Vídeo]. Youtube. [youtube.com/watch?v=oyerJeVTHnl](https://www.youtube.com/watch?v=oyerJeVTHnl) [29]

Ania, M. J. (2016). *Exposicions accessibles. Criteris per eliminar les barreres de la comunicació i facilitar l'accés als continguts.* Ajuntament de Barcelona. bit.ly/3qInJbP [30]

Blasco, S., Martínez, J. A., Morlius, A. (2020). *Pla d'accessibilitat de museus i centres i espais d'arts visuals de Catalunya 2020-2024.* Generalitat de Catalunya. bit.ly/3FBsBDJ [31]

Centre d'Art La Panera. (2021). *Accessibilitat.* bit.ly/3GDWvZb [32]

El 9 tv (2021). *Torn de tarda.* bit.ly/3tA1Q06 [33]

Empower Parents. *Programas.* empowerparents.net [21]

Espinosa, A., Bonmatí, C. (eds.). (2013). *Manual de accesibilidad e inclusión en museos y lugares del patrimonio cultural y natural.* Trea. Centre d'Informació i Documentació ([CIDOC](#) [34]) Signatura: [S 01387](#) [35]

Font, M., Andrade, N. (2020). *Hacia una cultura inclusiva. Museos para todas y todos.* K6 Gestión Cultura, Elkartu. bit.ly/3ftQ0w7 [36]

Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat. DOGC 4 de novembre de 2014, núm. 6742 bit.ly/3FAdMkA [37]

Minuesa, H. (2019, 27 maig). La pell de l'altr@. Treballant per la cultura de l'empatia. *Museus i accessibilitat* bit.ly/3tt3yAi [38]

Museu del Ferrocarril de Catalunya. *Planifica la teva visita.* bit.ly/3GNeJJa [39]

Museu Episcopal de Vic. (2021) *Accessibilitat*. bit.ly/3Kti0OS [40]

Museu Episcopal de Vic. (2021, 22 setembre). *Parlar amb les mans. El llenguatge de l'art medieval*. bit.ly/3fz9VKk [41]

Museus i Accessibilitat. (2021) *Qui són*. bit.ly/3nzMbtP [42]

Museus de Sant Cugat. (2021). *Guia'm pel monestir*. bit.ly/3FBORxi [43]

Observatori dels Públics del Patrimoni Cultural de Catalunya (OPPCC). (2019, 5 setembre). *Jornada: l'impacte de la gratuïtat en la freqüentació dels museus*. bit.ly/3rqGAXJ [44]

Oficina de Patrimoni Cultural. (2021). *La mirada tàctil*. bit.ly/3nBIIRT [45]

Patrimoni cultural. (2021). *Argonautes*. <https://bit.ly/3IbSbAM> [46]

Ribas Tur, A (2016, 30 juliol). La Casa Lleó Morera tanca les portes: les barreres arquitectòniques obliguen Nuñez i Navarro a suspendre les visites. *Ara*. bit.ly/3ldSsmL [47]

Surís, M. (2021, 23 febrer). Un cau Ferrat més accessible. *Museus de Sitges: El blog*. bit.ly/3fQ3kLH [48]

Userway. (2021). *Make your Website Accessible & ADA Compliant*. <https://bit.ly/3A90BWQ> [49]

Vila museu. (2021). *Accessibilitat*. bit.ly/3fxlQbd [50]

Zuñiga, L. (2019). *Manual de accesibilidad para museos*. Museo de arte de Lima. <https://bit.ly/33HvfdJ> [51]

Categories: Vídeo, pòdcast

Categories: Article

Tags: inclusió cultural

Tags: equipaments culturals

Tags: arts i creació

- [52]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2022/01/museus-accessibilitat>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://www.codigotecnico.org/>

[3] <http://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/6742/1379017.pdf>

[4] <https://interaccio.diba.cat/news/2021/12/CTRL-museus>

[5] https://www.ara.cat/cultura/casa-lleo-morera-tanca-portes_1_1562353.html

[6] <http://www.casalleomorera.com/ca/>

[7] <https://museusdesitges.wordpress.com/2021/02/23/un-cau-ferrat-mes-accessible/>

[8] <https://vilamuseu.es/va/>

- [9] https://ca.wikipedia.org/wiki/Disseny_universal
- [10] <https://interaccio.diba.cat/news/2020/museus-arts-visuals-accessibles>
- [11] https://www.diba.cat/es/web/opc/mirada_tactil
- [12] <https://vilamuseu.es/accesibilidad>
- [13] <https://www.museuartmedieval.cat/ca/pag/accessibilitat>
- [14] <https://museudelferrocarril.org/visitans/planifica-teva-visita.asp>
- [15] https://userway.org/?utm_source=google&utm_medium=cpc&utm_campaign=15386194797&utm_content=130595739295&utm_term=website%20accessibility%20tool&gclid=CjwKCAiAzrWOBhBjEiwAq85QZ71p-CQpkwXicTBryUZFqe0u1OBlyQAYkCKKo7-BJOwouywr9iLSZBoCL_EQAvD_BwE
- [16] <http://www.lapanera.cat/ca/accessibility-info>
- [17] <http://observatoripublics.icrpc.cat/cat/observatori.html>
- [18] <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2019/museus-gratuits>
- [19] <https://patrimoni.gencat.cat/ca/argonautes>
- [20] <http://museusiaccessibilitat.blogspot.com/2019/05/la-pell-de-laltr-treballant-per-la.html>
- [21] <https://empowerparents.net/>
- [22] <https://www.fundacionico.es/ca/inicio>
- [23] <https://www.mncn.csic.es/es>
- [24] <https://www.fundaciontelefonica.com/>
- [25] <https://museu.santcugat.cat/14352/activitat/57/>
- [26] <https://fundaciofriends.org/>
- [27] <https://www.museuartmedieval.cat/ca/actualitat/noticies/parlar-amb-les-mans-el-llenguatge-de-lart-medieval>
- [28] <http://museusiaccessibilitat.blogspot.com/>
- [29] <https://www.youtube.com/watch?v=oyerJeVTHnI>
- [30] <https://bit.ly/3qInJbP>
- [31] <https://bit.ly/3FBsBDJ>
- [32] <https://bit.ly/3GDWvZb>
- [33] <https://bit.ly/3tA1Q06>
- [34] <https://www.diba.cat/es/web/cerc/cidoc>
- [35] <https://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=41112>
- [36] <https://bit.ly/3ftQ0w7>
- [37] <https://bit.ly/3FAdMkA>
- [38] <https://bit.ly/3tt3yAi>
- [39] <https://bit.ly/3GNelJa>
- [40] <https://bit.ly/3Kti0OS>
- [41] <https://bit.ly/3fz9VKk>
- [42] <https://bit.ly/3nzMbtP>
- [43] <https://bit.ly/3FBORxi>
- [44] <https://bit.ly/3rqGAXJ>
- [45] <https://bit.ly/3nBIIRT>
- [46] <https://bit.ly/3lbSbAM>
- [47] <https://bit.ly/3ldSsmL>
- [48] <https://bit.ly/3fQ3kLH>
- [49] <https://bit.ly/3A90BWQ>
- [50] <https://bit.ly/3fxlQbd>
- [51] <https://bit.ly/33HvfdJ>
- [52] <https://interaccio.diba.cat/node/8847>